

det gælder også den anden part – hvad er det, der gælder for den anden part? Hvad er det, der får konsekvenser her? Det, man ødelægger her, er stabiliteten både for arbejdsmarkedet og i samfundet, hvis det kan lykkes at komme igennem med at få fjernet eksklusivaftaler. For det er jo en måde for arbejdsgivere, som ikke vil opfylde de almindelige bestemmelser for, hvordan tryghed i det her samfund skal være over for lønmodtagere. De kan ikke få lov til at ødelægge det stabile arbejdsmarked, som vi har. Det burde hr. Kristian Jensen vide. Det han går er nogle små minoriteters ærinde, men jeg siger bare velbekomme.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Skal man fortolke den socialdemokratiske ordførers tale sådan, at han har så ringe tillid til fagbevægelsen og til den gavn, den eventuelt kunne gøre for deres medlemmer, at uden eksklusivaftaler ville der ikke være fagbevægelser, og uden eksklusivaftaler ville der ikke være nogen stabilitet på arbejdsmarkedet?

Jeg tror på, at fagbevægelserne er en god ting at have i Danmark. Jeg tror på, det er dejligt, at vi har dem. De skal blot ikke have deres medlemmer gennem tvang, men gennem frivillighed. Det kan godt være, at det her er en minoritet vi snakker om. Men hvor stor skal en minoritet være, for at vi skal rette op på en uretfærdighed? Eller hvor lille skal befolkningsgruppen være, før Socialdemokratiet er ligeglad med uretfærdigheder?

For Venstre er det klart, at vi tror på det enkelte menneskes individualitet, og hvis vi ser en uretfærdighed, så ønsker vi at rette den, også selv om det drejer sig om en mindre del af den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er sådan, at den danske model blev skruet sammen i 1899 af et par kløgtige Venstrefolk. De var kløgtigere end dem, vi finder i dag, fordi de kunne se et perspektiv, nemlig spørgsmålet om, hvordan man får stabilitet, hvordan man får tryghed omkring de aftaler, der er indgået. Det må ikke være sådan, at der kan være nogle små minoriteter, der kan gå ud og stille sig ude på arbejdsmarkedet og så sige: Vi falbyder her os selv som en konkurrent til de mennesker, der opfylder bestemmelserne i det her samfund, for langt den størstedel af lønmodtagerne. Vi har jo

haft – og det ved den tidligere arbejdsminister, som står og griner – utallige eksempler, når det drejer sig om den gamle medhjælperlov, som vi jo har haft store stridigheder om herinde.

Anden næstformand (Henning Grove):
Hr. Knud Erik Kirkegaard som ordfører.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jamen jeg kan sige til hr. Ole Vagn Christensen, at den gamle medhjælperlov faktisk var en ganske udmærket lov, men den var lidt gammeldags, og derfor er den jo også blevet revideret. Og det skulle vi måske drage lære af, også i den her sammenhæng, for lige så gammeldags som den gamle medhjælperlov er, lige så gammeldags er den holdning, som hr. Ole Vagn Christensen og desværre også arbejdsministeren giver udtryk for.

Arbejdsministeren gjorde opmærksom på, at beslutningsforslaget her var en gentagelse af et tidligere forslag fra sidste år, og forslaget har i øvrigt også været fremsat i næsten uændret form ved tidligere lejligheder. Og så kan man måske undre sig over, hvorfor der er partier her i Folketinget, der bliver ved med at fremsætte forslaget, når det så ikke bliver vedtaget.

Jeg tror, det skyldes, at det forhold, man ønsker at regulere her, er af en sådan urimelighed, at man er nødt til, for at bevare sin selvrespekt, at blive ved med at gentage forslaget, at blive ved med at fremsætte forslaget, simpelt hen indtil det bliver vedtaget.

Det er jo foreningsfriheden, det drejer sig om. Foreningsfriheden er en af grundpillerne i det danske demokrati i al almindelighed, men bør altså også være det på arbejdsmarkedet. Naturligvis den positive foreningsfrihed; retten til at melde sig ind i en fagforening, hvis man har lyst til det, retten til at melde sig ind i en arbejdsgiverorganisation som arbejdsgiver, hvis man har lyst til det og mener, at det er den bedste måde at få tilgodeset sine interesser på. Men altså også det modsatte: retten til at lade være med at melde sig ind i en faglig organisation eller i en arbejdsgiverorganisation.

Så hørte jeg fra arbejdsministeren, men jeg mener også, at hr. Ole Vagn Christensen fremførte det synspunkt, at foreningsfrihedsloven, som jeg kan forstå man er meget begejstret for, sikrer foreningsfriheden. Nu stammer foreningsfrihedsloven ganske vist fra 1982, som der blev gjort opmærksom på. Den blev dog revideret omkring 1990, og der kan jeg da ikke